

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจําระลึกถึง ด้วยสิ่งนี้เท่านั้น ที่ลูกจะกลับมาสโตประธาน
- คำถาม:** พ่อมีความเมตตาอะไรต่อลูกๆ ของท่าน?
- คำตอบ:** คำแนะนำที่พ่อให้เพื่อประโยชน์ของลูกๆ คือความเมตตาของท่าน คำแนะนำแรกของพ่อคือ: ลูกๆ ที่แสนหวาน จงกลับมามีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจะอยู่อย่างหนึ่งเดียวมาก พวกเขาไม่มีวันมีความคิดที่ผิด
- คำถาม:** ลูกๆ ควรจะมีการสมมนาอะไรในบรรดาลูกๆ?
- คำตอบ:** เมื่อใดก็ตามที่ลูกออกไปเดินเล่นจงมีการแข่งขันของการจดจําระลึกถึงและจากนั้นก็นั่งลงแล้วสมมนากัน ว่าลูกแต่ละคนได้จดจําพ่อได้นานแค่ไหน ที่นี้มีความสนใจที่ดีมากสำหรับการจดจําระลึกถึง

โอมซานติ พ่อทางจิตถามลูกๆ ทางจิต: ลูกกำลังทำอะไร? ลูกๆ ทางจิตพูดว่า บาบา พวกเราได้กลับมาสโตประธานจากสโตประธาน และดังนั้น, บาบา, ตามศรัทธาของท่าน เราจะต้องกลับมาสโตประธานอย่างแน่นอน บาบา เวลาที่ท่านได้ชี้หนทางแก่พวกเราแล้ว นี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ เป็นสิ่งที่เก่าแก่ที่สุด สิ่งทีเก่าแก่ที่สุดคือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจําระลึกถึง แต่ไม่มีเรื่องของการโอ้อวดของสิ่งนั้น ลูกแต่ละคนสามารถถามตนเองว่า: ฉันจดจําพ่อมากแค่ไหน? ฉันกลับมาสโตประธานมากแค่ไหน? ฉันกำลังทำความเพียรพยายามอะไร? ในที่สุดเมื่อเวลาสุดท้ายมาถึงลูกก็จะสามารถกลับมาสโตประธานได้ ลูกจะเฝ้าแต่มีนิมิตของสิ่งนั้นเช่นกัน ไม่ว่าใครในพวกเราจะทำอะไรพวกเขาก็ทำสิ่งนั้นเพียงเพื่อตนเอง พ่อไม่ได้มีความเมตตาต่อพวกเขา ความเมตตาของพ่อคือการให้คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติแก่ลูกๆ เพื่อประโยชน์ของลูกเอง พ่อคือผู้ให้คุณประโยชน์ ลูกๆ บางคนก็เข้าใจความรู้อย่างผิดๆ บาบารู้สึกว่าผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างนั้นมีความหยิ่งยโส ในขณะที่ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณคงอยู่อย่างหนึ่งเดียวมาก พวกเขาไม่มีวันมีความคิดที่ผิดๆ พ่อตัดสินใจให้ลูกทำความเพียรพยายามในทุกวิถีทาง มายานี้ก็มีพลังมากเช่นกัน แม้แต่ลูกๆ ที่ดีมาก เธอก็จะโง่ ด้วยเหตุนี้เองลูกประจำของบราห์มินจึงไม่สามารถสร้างขึ้นได้ วันนั้นบางคนอาจจะมีการจดจําระลึกถึงที่ดีมาก และพรุ่งนี้เขาก็จะมีความหยิ่งยโสของร่างกายเหมือนกับวัวตัวผู้และเหมือนกับกิ้งก่าเช่นกัน วัวตัวผู้นั้นก็มีความหยิ่งยโสอย่างมาก มีคำพูดที่ว่า วัวที่มีสำนึกเป็นร่างจะรู้อะไรเกี่ยวกับเสียงสวรรค์? สำนึกที่เป็นร่างนั้นไม่ลูกต้องอย่างมาก ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ชีพบาบาพูดว่า พ่อคือผู้รับใช้ที่เชื่อฟังที่สุด ไม่ใช่ว่าท่านเรียกตนเองว่าเป็นผู้รับใช้แล้วก็วางตัวเป็นเจ้าเป็นนาย พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกต้องกลับมาสโตประธานอย่างแน่นอน สิ่งนี้ง่ายดายมาก ไม่มีความยุ่งยากใดในเรื่องนี้ ลูกต้องไม่พูดสิ่งใดด้วยปากของลูก ที่ไหนก็ตามที่ลูกไปจะมีการจดจําระลึกถึงอยู่ภายใน ไม่ใช่ว่าบาบาช่วยลูกเมื่อลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่นเท่านั้น พ่อมาเพื่อช่วยลูกโดยเฉพาะ พ่อมีความใส่ใจว่าลูกๆ ไม่ควรอยู่อย่างประมาทในทางใดก็ตาม มายาจะชักลูกที่นี้ สำนึกที่เป็นร่างนั้นแย่มาก ด้วยการกลับมาที่มีสำนึกที่เป็นร่าง, พวกเขาก็ตกลงไปกองกับพื้น บาบาพูดว่า เมื่อลูกมาและนั่งอยู่ที่นี้ ลูกยังคงต้องจดจําพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด พ่อพูดว่า พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ด้วยการจดจําพอบาปในหลายๆชาติเกิดของลูกจะถูกเผาไปในไฟโยคะนี้ ลูกบางคนยังไม่ถึงสภาพที่พวกเขาจะสามารถอธิบายให้แก่ใครก็ตามได้ดีมาก ต้องมีพลังโยคะในดาบของความรู้ด้วยเช่นกัน ไม่เช่นนั้นแล้วดาบนั้นก็ไม่มีประโยชน์เลย สิ่งหลักคือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจําระลึกถึง ลูกๆ มากมายที่ซ่อนแหวะอยู่ในธุรกิจที่ผิดๆ ทุกประเภท พวกเขาไม่ได้อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจําระลึกถึงหรือศึกษาเล่าเรียนและเหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่มีเวลาสำหรับสิ่งนี้ พ่อพูดว่า อย่าได้ทำความเพียรพยายามเช่นนั้นที่ลูกจะสูญเสียสถานภาพของลูกโดยการซ่อนแหวะอยู่ในธุรกิจของลูกๆ ลูจะต้องสร้างอนาคตเอง อย่างไรก็ตามลูกต้องกลับมาสโตประธานด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก มีลูกมากมายดูแลพิพิธภัณฑที่ใหญโต ฯลฯ แต่พวกเขาก็ไม่ได้อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจําระลึกถึง บาบาได้อธิบายแล้วว่า ผู้ที่นำสงสารที่อยู่ในบ่วงพันธะนั้นอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจําระลึกถึงมากยิ่งขึ้นกว่า พวกเขาเฝ้าแต่จดจําชีพบาบาแล้วซ้ำแล้วซ้ำเล่า ชีพบาบา, จบสิ้นบ่วงพันธะนี้ของฉันด้วย! ได้มีการจดจําด้วยเช่นกันว่าผู้ที่ไร้เดียงสาที่ถูกทำร้าย ลูกๆ ต้องกลับมาอ่อนหวานมาก กลายเป็นนักเรียนที่แท้จริง ผู้ที่เป็นนักเรียนที่ดีก็จะไปและศึกษาในสวนอย่างสันโดษ พ่อพูดกับลูกด้วยเช่นกันว่า: ไม่ว่าลูกจะไปเดินเล่นที่ไหนให้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจําบาบา มีความใส่ใจที่จะอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจําระลึกถึง เมื่อเปรียบเทียบกับ การหาทรัพย์สินสมบัติเช่นนั้นแล้ว ทรัพย์สินสมบัติที่ไม่สูญสลายนี้มีคุณค่าที่สูงมากๆ ทรัพย์สิน

สมบัติที่สุดสลายนั้นจะกลายเป็นเถ้าถ่าน บาบารู้ว่าลูกบางคนไม่ได้ทำงานรับใช้อย่างเต็มที่และแทบจะไม่ได้อยู่ในการ จดจำระลึกถึง พวกเขาไม่ได้ทำงานรับใช้อย่างแท้จริงเท่าที่ควร แต่ความใส่ใจของพวกเขาจะตรงไปที่การทำงานรับใช้ทาง กายภาพแทน แม้ว่าสิ่งนั้นจะเกิดตามละครเช่นกัน พ่อก็ยังคงดลใจลูกให้ทำความเพียรพยายาม พ่อพูดว่าไม่ว่าลูกกำลัง ทำงานอะไรก็ตาม แม้ว่าลูกกำลังเย็บผ้า จงจดจำพ่อ ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่มาสร้างอุปสรรค บาบาก็อธิบาย แล้วว่ามายานั้นมีพลังและเธอจะต่อสู้กับผู้ที่มีพลังเช่นกัน บาบาก็ได้แบ่งปันประสบการณ์ของตัวเองเช่นกันว่า: พ่อ นั้น มีพลัง พ่อรู้ว่าพ่อกำลังจะเปลี่ยนจากชอทานเป็นเจ้าชาย แต่กระนั้นก็ตามมายาก็ต่อต้านพ่อ มายาไม่ปล่อยใครไว้ตามลำพัง เธอจะต่อสู้กับผู้ที่ยึดมั่นซึ่งที่กล้าหาญและแม้กระทั่งผู้ที่แข็งแกร่งกว่า ลูกบางคนมีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมาก พ่ออยู่อย่าง ปราศจากความหลงทะนงตนมาก ท่านพูดว่า พ่อคือผู้รับใช้ผู้ที่คารวะแม่แต่ลูกๆ ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าตนเองเป็นผู้ที่สูงส่ง มาก ความหยิ่งยโสของร่างกายทั้งหมดนี้ต้องสลายไป ผู้คนมากมายมีวิญญาณปีศาจร้ายของความหยิ่งยโส พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณและเฝ้าแต่จดจำพ่อ ลูกมีโอกาสดีมากที่นี่ มีการท่องเที่ยวและการเที่ยวชมสิ่งต่างๆที่ดี มากที่นี่ด้วยเช่นกัน ลูกยังมีเวลาว่างเช่นกัน ลูกอาจจะท่องเที่ยวไปทั่วแล้วก็ถามกันและกันว่า: อยู่ในการจดจำระลึกถึงนาน แค่นั้น? สติปัญญาไปในทิศทางอื่นหรือไม่? จัดสมมนาเกี่ยวกับเรื่องนี้ในบันดาลูกๆเอง ลูกอาจจะมิกลุ่มที่แยกกันของ หญิงและชาย ให้ผู้หญิงอยู่ข้างหน้าและผู้ชายอยู่ข้างหลัง ผู้เป็นแม่ต้องได้รับการดูแลและเหตุนี้เองพวกเธอต้องอยู่ข้างหน้า มีความสันโดษที่ดีมากที่นี่ แม้แต่ชั้นยาสซีก็จากไปสู่ความสันโดษ ผู้ที่เคยเป็นชั้นยาสซีที่สโตประธานก็ปราศจากความ กลัวมาก พวกเขานั้นไม่หวาดกลัวสัตว์หรือสิ่งใดเลย พวกเขาเคยอยู่ในความซาบซึ้งของตนเอง เวลานี้พวกเขากลับมาโตโม ประธาน ทุกศาสนาที่มีการก่อตั้งขึ้นในตอนแรกก็สโตประธาน และหลังจากนั้นศาสนาเหล่านั้นก็ไปสู่สภาพของราโจและ ตโม ผู้ที่เป็นชั้นยาสซีที่สโตประธานก็เคยอยู่ในความซาบซึ้งกับธาตุบราห์มาอย่างเต็มที่ พวกเขามีแรงดึงดูดอย่างมาก พวกเขาจะได้รับอาหารในป่า ด้วยการกลับมาโตโมประธานมากขึ้นในแต่ละวัน, พละกำลังของพวกเขาก็ลดลงไปเรื่อยๆ ดัง นั้นบาบาจึงแนะนำว่า: ลูกๆ ลูกมีโอกาสดีมากสำหรับความก้าวหน้าของลูกเอง ลูกมาที่นี่เพื่อหารายได้ ลูกไม่สามารถจะ หารายได้เพียงแคด้วยการพบปะกับบาบา มีเพียงเมื่อลูกได้จดจำพ่อเท่านั้นที่ลูกจะหารายได้ อย่าคิดว่าบาบาจะให้พรแก่ลูก ไม่เลย! ชั้นยาสซีเหล่านั้นให้พร แต่ลูกก็ต้องลงมา เวลานี้พ่อพูดว่า จงกลายเป็นจีนี่และเชื่อมโยงของสติปัญญา กับ เบื้องบนนั้น มีเรื่องราวของจีนี่ผู้ที่ร้องขอที่จะทำบางสิ่ง พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า พ่อกำลังให้คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติ แก่ลูกว่า: อยู่ในการจดจำระลึกถึง และเรื่องของลูกจะข้ามฟากไป ลูกต้องกลับมาสโตประธานอย่างแน่นอน ไม่ว่ามายาจะ เพียรพยายามอย่างหนักมากมายแค่ไหน เราก็จะจดจำพ่อที่สูงส่งของเราอย่างแน่นอน ภายในนั้นจงเฝ้าแต่ยกย่องพ่อใน ลักษณะนี้และเฝ้าแต่จดจำท่าน อย่าได้จดจำมนุษย์คนไหน ประเพณีของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาไม่สามารถจะคง อยู่ในหนทางของความรู้ได้ พ่อได้ให้คำสอนแก่ลูกว่า: ลูกต้องไปอย่างรวดเร็วในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึก ถึง นี่คือสิ่งหลัก ลูกต้องกลับมาสโตประธาน ลูกได้รับคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพ่อว่า: แม้ว่าเมื่อลูกไปเดินเล่น หรือท่องเที่ยว จงอยู่ในการจดจำระลึกถึง แล้วลูกก็จะจดจำบ้านและอาณาจักรของลูกด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่าลูกจะตกลงมาใน ขณะที่กำลังนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึง และแล้วนั้นก็กลายเป็นหะรุโยคะ นี่คือสิ่งที่ตรงไปตรงมา: ลูกต้องพิจารณาว่า ตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกบางคนก็ตกลงมาในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี่ และเหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่าใน ขณะที่ เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา รับประทานและดื่ม จงอยู่ในการจดจำระลึกถึง ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ในขณะที่กำลังนั่งอยู่ ที่นี่ ลูกก็กลับมาสิ้นสติ บาบของลูกจะไม่ถูกตัดออกไปด้วยการทำเช่นนั้น มีอุปสรรคมากมายจากมายาด้วยเช่นกัน มี ขนบธรรมเนียมประเพณีของการออฟเฟอร์ไบ้ก(ถวายอาหาร) ฯลฯ แต่นั่นก็ไม่ได้มีอะไรในการทำเช่นนั้นจริงๆ มีอุปสรรค มากมายของมายาในสิ่งนั้น นั่นไม่ใช่ทั้งความรู้หรือโยคะ ไม่มีความจำเป็นสำหรับนิมิต หลานคนที่เคยมีนิมิตก็ไม่ได้อยู่ที่ นี่ในวันนี้อีกต่อไปแล้ว มายานั้นมีพลังมาก ลูกไม่ควรมีความปรารถนาใดๆ สำหรับนิมิต ที่นี้ลูกต้องจดจำพ่อเพื่อที่จะกลับ มาสโตประธาน ลูกรู้จักละครด้วยเช่นกัน: นี่คือละครที่ถูกกำหนดไว้แล้วเป็นนิรันดร์ที่เฝ้าแต่ซ้ำรอย ลูกต้องเข้าใจสิ่งนี้ และทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติที่พ่อให้ด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าลูกมาที่นี่อีกครั้งเพื่อศึกษาราชายโยคะ สิ่งนี้ใช้กับบา รัดเท่านั้น เป็นสิ่งนี้ได้กลับมาโตโมประธาน และเป็นสิ่งนี้ที่ต้องกลับมาสโตประธานอีกครั้ง พ่อก็มาในบาร์ดเท่านั้นเช่น กันและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน นี่คือการละเล่นที่มหัศจรรย์มาก เวลานี้พ่อพูดว่า ลูกๆ ทาง จิตที่สุดแสนหวาน พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ มันใช้เวลา 5000 ปีเต็มที่จะวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด เวลา นี้ลูกต้องกลับบ้าน ไม่มีใครอื่นสามารถพูดสิ่งนี้ ในบรรดาลูกๆเช่นกัน ลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาอย่างต่อเนื่องตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ นี่คือโรงเรียนที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆ รู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอน ลูก ผู้เป็นนายนั้นคือครู ท่านคือนายที่ยิ่งใหญ่ ท่านอธิบายด้วยความรักอย่างมากมาย ลูกๆ ที่ดีมากหลายคนนั้นก็ยังคง หลับอย่างสบายมากจนถึงเวลา 6 โมงเช้า มายานี้ก็บีบจุมูกพวกเขาไว้อย่างสมบูรณ์ พวกเขาให้คำสั่งอยู่เรื่อยๆ ในตอน เริ่มต้นเมื่อลูกอยู่ในบัทตี มามาและบาบาก็เคยทำงานรับใช้ทุกประเภทด้วยเช่นกัน ไม่ว่าฉันจะทำอะไรคนอื่นที่เห็นฉันจะ

ทำเช่นเดียวกัน บาบารู้ว่าคนที่ช่าง คนที่ฆ่าและทหารเดินเท้าทั้งหมดนั้นตามลำดับกันไป ลูกบางคนก็อยู่อย่างสะดวกสบายมาก พวกเขายังคงนอนหลับในบ้าน เมื่อมีคนจากภายนอกถามว่าบุคคลเช่นนั้นอยู่ที่ไหนพวกเขาจะพูดว่า: เขาหรือเธอไม่อยู่บ้าน อย่างไรก็ตามพวกเขาก็จะอยู่ข้างในและกำลังนอนหลับ บาบาอธิบายแก่ลูกถึงสิ่งต่างๆ ทั้งหมดที่เกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆ ยังไม่มีใครกลับมาสมบูรณ์พร้อม ความเสียหายของงานรับใช้เกิดขึ้นมากมาย ไม่เช่นนั้นจะมีการจดจำเกี่ยวกับพ่อว่า ไม่ว่าพ่อจะตีฉันหรือรักฉัน ฉันก็จะไม่ออกจากประตูบ้านของพ่อไป ที่นั่นลูกๆ นั้นก็บูดบึ้งซึ่งตรงกับเรื่องเล็กๆ น้อยๆ มีการขาดโยคะอย่างมาก บาบาก็ยังคงอธิบายเป็นอย่างมากให้กับลูกต่อไปเรื่อยๆ แต่ไม่มีใครมีพลังที่จะเขียนถึงบาบา หากลูกมีโยคะและแล้วการเขียนของลูกก็จะมีพลัง พ่อพูดว่า จงพิสูจน์สิ่งนี้อย่างชัดเจนมากกว่าพระเจ้าของกิตะคือชีวาไม่ใช่ศรีกฤษณะ พ่อมาและอธิบายความหมายของทุกสิ่งแก่ลูกๆ ลูกก็กลับมาซาบซึ้งที่นี้ แต่ทันทีที่พวกเขาออกไปข้างนอก ทุกสิ่งก็จบสิ้นลง พวกเขาสูญเสียเวลาไปอย่างมากมาย อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกด้วยการคิดว่าลูกจะหารายได้และก็ได้แก่ยกย่อง พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อให้ประโยชน์แก่ลูกๆ ลูกกำลังสร้างความสูญเสียให้กับตนเอง ผู้ที่ช่วยยกย่องในวงจรก่อนหน้านี้ก็จะช่วยยกย่องและจะเฝ้าแต่ทำเช่นนั้นต่อไป เหตุใดลูกจึงเพียรพยายามอย่างหนักด้วยการคิดว่าลูกจะทำสิ่งนี้และสิ่งนั้น? มันถูกกำหนดไว้แล้วในละคร: ผู้ที่ได้หวานเมล็ดเหล่านั้นก็จะทำสิ่งนั้นแม้ในเวลานี้ อย่าได้วิตกกังวลเกี่ยวกับยกย่อง จงให้ประโยชน์กับตนเอง! ช่วยเหลือตนเอง! ลูกกำลังช่วยพระเจ้าหรือไม่? ลูกกำลังรับจากพระเจ้าหรือไม่ให้แก่พระเจ้า? ลูกต้องไม่แม้แต่มีความคิดเช่นนั้น บาบาพูดว่า ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ และอยู่ในการจดจำระลึกถึงและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย เวลาลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกสามารถมองเห็นทั้งสองด้าน มีมนุษย์มากมายที่นี้ ในยุคทองจะมีมนุษย์อยู่จำนวนเล็กน้อยมาก ลูกต้องยืนอยู่ในยุคบรรจบพบกันตลอดทั้งวัน ดูว่าบาบากำลังทำให้เราเป็นอะไรจากสิ่งที่เราเคยเป็น! บทบาทของพ่อฉันแสนมหัศจรรย์! ลูกอาจจะท่องทัวรี่ไปทั่วแต่อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกๆ มากมายก็สูญเสียเวลาของพวกเขา เป็นเพียงด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเท่านั้นที่เรือของลูกจะข้ามฟากไป ได้มีการอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกๆ ในทำนองเดียวกันในวงจรที่แล้วเช่นกัน ละครนั้นก็เฝ้าแต่ซ้ำรอยต่อไปเรื่อยๆ การศึกษาคือการจดจำทั้งต้นกลบด้วยสติปัญญาของลูกในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา อย่างไรก็ตามลูกอาจจะทำธุรกิจของลูกๆ ลูกต้องหาเวลาที่จะศึกษาเล่าเรียน จดจำพ่อที่แสนหวานและสวรรค์ ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูกมากเท่านั้น บาบาวลานั้นนั้นกำลังจะมาหาท่าน ในการจดจำระลึกถึงพ่อแม้แต่ลมหายใจของลูกนั้นก็มีความสุข ลมหายใจของพราหมณ์ญาณิเช่นกันก็เต็มไปด้วยความสุข พวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงธาตุบราห์ม แต่ยังไม่มีการบรรดาพวกเขาที่ไปยังพรหมโลกได้ เป็นไปได้สำหรับพวกเขาที่จะออกจากร่างกายของพวกเขาด้วยตัวเอง (ในเวลาของพวกเขาเอง) บางคนก็อดอาหารและจากร่างของเขากลับไป พวกเขาตายในขณะที่ประสบกับความทุกข์ พ่อพูดว่า จงรับประทาน,ดื่มและจดจำพ่อ แล้วความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง ทุกคนต้องตาย อ้าวชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงจำไว้เสมอว่า: ไม่ว่าฉันจะทำอะไร ผู้อื่นที่เห็นฉันจะทำเช่นเดียวกัน อย่างกลายเป็นผู้ที่รักการพักผ่อนและทำให้งานรับใช้เกิดความเสียหาย คงอยู่อย่างปราศจากความหลงทะนงตนมากๆ ช่วยเหลือตนเองและให้ประโยชน์ต่อตนเอง
2. อย่าได้อยู่อย่างงุนงงในธุรกิจของลูกๆ ที่ลูกไม่มีเวลาสำหรับการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงหรือศึกษาเล่าเรียน สำนึกที่เป็นร่างนั้นหลอกลวงและไม่ดีมาก จงละทิ้งสิ่งนั้นและทำความเพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ

พร: ขอให้ลูกกลับมาปราศจากร่างโดยใช้พลังใจที่จะใส่จุดฟูลสต็อปกับสิ่งที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมด
รากฐานของการกลับมาปราศจากร่างในหนึ่งวินาทีก็คือการมีทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด การวางเฉยนี้เป็นแผ่นดินที่อุดมสมบูรณ์เช่นนั้นที่ไม่ว่าลูกจะปลูกอะไรก็ตามมันจะเกิดผลทันที ดังนั้นเวลานี้มีพลังใจเช่นนั้นที่เมื่อลูกมีความคิดที่จะจบสิ้นสิ่งที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดก็จะจบสิ้นในหนึ่งวินาที เมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการ ทุกที่ที่ลูกต้องการ และไม่ว่าในสภาพใดก็ตามที่ลูกต้องการที่จะทำให้ตนเองมั่นคง จัดระบบตนเองในหนึ่งวินาที และอย่าให้งานรับใช้ดึงลูก ใส่จุดฟูลสต็อปในหนึ่งวินาทีและลูกจะกลับมาปราศจาก

ร่างได้อย่างง่ายดาย

คติพจน์:

เพื่อที่จะกลับมาหัดเทียบกับพ่อ จงเป็นผู้ที่ทำให้สิ่งที่ผิดเป็นสิ่งที่ถูกต้อง

*** โอม ชานติ ***